

Posudek školitele na magisterskou diplomovou práci **Bc. Ondřeje Kapra** *Reflexe policejní práce z pohledu samotných policistů a policistek*. Praha, UK FHS, Pracoviště Orální historie – soudobé dějiny 2019, 150 stran plus přílohy

Diplomant po čase předložil k obhajobě přepracovanou verzi diplomové práce, jež se zabývá v tuzemské historiografii doposud nepříliš zpracovávaným, o to však společensky závažnějším tématem. Svým charakterem se nachází na pomezí dějin „profesních“ a zároveň „celospolečenských“, přičemž je nutné podotknout, že oproti předešlé verzi práce došlo k reformulaci a podstatnému zúžení tématu směrem k podchycení aktéřské perspektivy, což práci podle mého mínění velmi prospělo. Oproti předešlému diplomnímu výstupu se autor také mnohem zevrubněji vypořádal s problematikou svého specifického postavení „insidera“, navíc limitovaného existencí profesního kodexu a tzv. služební mlčenlivosti. I proto považuji autorovu snahu se s tématem vyrovnat za úctyhodnou a chvályhodnou.

I nadále hlavní oporou autora v oblasti metodologie zůstává orální historie, kterou se snaží autor uplatnit ve výzkumu svého tématu. Činí tak podle mého soudu eticky citlivým a tvůrčím způsobem (zejména kvitují rozhodnutí o anonymizaci rozhovorů) a na rozdíl od předešlé verze práce se snaží alespoň elementárně přihlížet také k dalším přístupům a bádáním o soudobých policejních složkách, jak v tuzemsku, tak i v zahraničí – zejména pak s důrazem na orálněhistorická bádání.

Ačkoliv i nadále slabinou práce zůstává skutečnost, že autor se opírá o značně úzký okruh odborné literatury – zejména k polistopadovým dějinám a dějinám společnosti – vzhledem ke zúžení tématu na aktéřskou perspektivu je to však již menší „prohřešek“, než v případě napoprvé předloženého textu. Naopak se autor opírá o rozšířený okruh textů k problematice policejní profese a také kvalitativního výzkumu, což je chvályhodný posun, který zvyšuje šanci na autorovo vymanění se z „profesně-skupinového“ příběhu.

Zúžení tématu se podle mého soudu nejpozitivněji projevilo na samotné koncepci práce, která se výrazně zjednodušila a potenciálně čtenářsky „zesrozumitelnila“ a primárně vychází „zevnitř“, z analýzy realizovaných rozhovorů. I nadále tento rys práce (vedle natočených rozhovorů) považuji za hlavní klad a obecně vklad do orálněhistorických bádání nad policejními sbory nedávné minulosti a současnosti. Pojednávaná témata (či spíše jejich „repertoár“) považuji i nadále za relevantní a znatelný (a pozitivní) posun spatřuji také v autorově snaze místy v textu, nebo alespoň v poznámkách komentovat reflexi narátorů a rozvádět ji prostřednictvím dalších pramenů či dostupné odborné literatury – i když by tak mohl činit samozřejmě v mnohem větší míře (a to zejména z historického pohledu). Koncepce a cesta sledování policistů a policistek jejich „vlastníma očima“ se mi jeví jako velmi přínosná, i když autorovo bádání považuji spíše za počátek dalšího (ať již širší, či naopak detailněji zaměřeného) bádání v budoucnu. Oceňuji také přepracování pasáží textu věnovaných jednotlivým „pod-tématům“ spjatých s výkonem policejní profese, které po zakomponování vysvětlujících pasáží působí mnohem sevřenějším a zároveň i provázanějším dojmem. Vlastní závěr práce pak již nabývá seriózních rozměrů a jsou v něm naznačeny přínosy bádání na policejním výzkumném poli a včetně dalších východisek. Do diskuze bych chtěl proto položit autorovi otázku na možnost uskutečnění orálněhistorického výzkumu v soudobém policejním prostředí v avizované kombinaci „insider + outsider“?

Bohužel, podobně jako u předešlé verze práce, za vůbec největší nedostatek považuji stylistickou a především gramatickou úroveň celého textu. Řádově desítky elementárních pravopisných chyb bohužel nevrhají na celé autorovo snažení příliš dobré světlo, působí velmi rušivým dojmem a výsledku degradují autorovo jinak velmi poctivé badatelské snažení. Naopak bych znovu vyzdvihl pozitivní zařazení velkého množství obrazových příloh, jež dílo velmi oživují a (místy z mého pohledu naštěstí) odvádějí pozornost od zmiňovaných gramatických „přešlapů“. Pro případ, že by autor chtěl s textem v budoucnu jakkoliv dále

pracovat – včetně např. jeho poskytnutí četby jeho narátorům a narátorkám – vřele mu doporučuji, aby předtím text prošel velmi kvalitní (nejlépe pak „externí“) jazykovou korekturou.

Vzhledem k tomu, že se jedná o předložení přepracované verze diplomové práce, na níž je patrný pozitivní posun (zejména po odborné stránce), doporučuji ji k obhajobě a navrhuji komisi, v závislosti na kvalitě obhajoby hodnocení mezi stupněm 2 (velmi dobře) a 3 (dobře).

V Praze 16. 1. 2019

doc. PhDr. Pavel Mücke, Ph.D.